

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Informace pro obyvatele Kašperských Hor Ročník 8 5/2011

Za naše zelené zlato – za městské lesy

Dne 28. září se na kašperskohorském náměstí sešli všichni, kteří chtěli podpořit nás - své zastupitele a naše rozhodnutí z posledního veřejného zastupitelstva, kde jsme se usnesli, že:

1. budeme žádat vynětí nemovitého majetku ve vlastnictví Města Kašperské Hory z Národního parku Šumava zřízeného Nařízením vlády č. 163/1991 Sb. a zároveň, v případě vydání zákona, kterým se vyhláší Národní park Šumava, zastupitelstvo města nesouhlasí se zahrnutím nemovitostí v majetku Města Kašperské Hory do území, na kterém bude Národní park Šumava vyhlášen,

2. uložíme radě města zadat vyčíslení ztrát na hodnotě majetku Města Kašperské Hory zahrnutého do území Národního parku Šumava za dobu existence Národního parku Šumava.

majetek města, jen velmi malá část (cca 250 ha) pochází z poválečných přidělů. Na základě restitučních zákonů byla část výměry mimo NP vrácena městu v roce 1992 a zbylý majetek byl městu vydán k 1.7. 2000. Správu na celém lesním majetku obce vykonává společnost s ručením omezeným Kašperskohorské městské lesy a jejím 100% vlastníkem je město Kašperské Hory.

Hospodaření v lesích v území, na kterém

důrazným rozhodnutím je několik:

• Předně – vláda v roce 1991 svým nařízením zřizovala národní park s cílem: „... **uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, ... zachování typického vzhledu krajiny, ... i k využití území národního parku k turistice a rekreaci nezhoršující přírodní prostředí**“.

Od roku 2003 za ředitelů NP Pavlíčka a Krejčího s velkým tlakem NNO jako Hnutí duha a určité části přírodovědců se změnilo směřování národního parku, které mělo vést ke „zprašnění“ krajiny, vytvoření „divočiny“, šumavské lesy se proměnily v rozlehlou laboratoř pro vybrané vědce k pozorování přírody za štědré dotace ze státního rozpočtu i EU. To vše provázelo uzavírání území pro návštěvníky, což neodpovídá ani původnímu záměru vlády ani představám obcí o životě a vývoji v jejich správních

Úvodem základní data:

Město Kašperské Hory – správní území 4 415 ha, 1 520 trvale žijících obyvatel, setrvale více jak 10% nezaměstnaných v produktivním věku. Současně je město vlastníkem 6 084 ha lesních pozemků, z toho na 4 856 ha byl v roce 1991 vyhlášen NP Šumava. Jedná se převážně o historický

byl vyhlášen NPŠ, provází řada problémů, omezení a v důsledku toho i hmotných a finančních ztrát pro město, což v roce 2008 vyústilo v přijetí usnesení zastupitelstva města podniknout kroky k vynětí majetku z národního parku. **Důvodů, které vedly k tomuto rozhodnutí následně k novým**

územích.

• Dalším důvodem pro rozhodnutí našeho zastupitelstva bylo nezákonné rozšíření bezzásahového území s ponecháním velkého množství nezpracované dřevní hmoty (více než 200 tis. m³) po větrné kalamitě z ledna 2007. Nezodpovědné rozhodnutí tehdejšího ministra ŽP Bursíka

Pokračování na str. 2

Za naše zelené zlato – za městské lesy

Pokračování ze str. 1

vedlo k nastartování kůrovcové kalamity obrovských rozměrů. To se nutně muselo projevit i v našich městských lesích v následujících letech. V roce 2007 NP na zpracování kalamity obdržel štědrnou dotaci od státu na zmírnění škod způsobených vichřicí v objemu více než 60 mil. korun. My jsme na zmírnění škod nedostali ani korunu přesto, že jsme žádali nápravu této nespravedlnosti jak u ministra životního prostředí tak i u premiéra – bezvýsledně. Dostalo se nám poučení, že **“Vláda takto podpořila správce státního majetku s velice specifickým, náročným a veřejností sledovaným posláním.”** Jednoduše řečeno: pro uplatnění ochranných omezení naše lesy v parku jsou, ale pokud by se mělo jednat o finanční plnění, pak jako by v parku nebyly. Stát, nastavením výhodných podmínek ve prospěch parkových státních lesů a nikoli pro ostatní vlastníky lesů, našemu městu způsobil ztráty, které nebyly nikterak kompenzovány.

• Zásadním důvodem pro rozhodnutí zastupitelstva žádat vynětí obecních lesů z NPŠ jsou **omezení v nakládání s lesním majetkem, která nejsou adekvátně kompenzována.** Za období od vzniku NPŠ do vydání lesů městu v roce 2000 správa NP v lesích hospodařila jako ve státních bez jakékoli následné finanční kompenzace. Od poloviny roku 2000, kdy společnost Kašperskohorské městské lesy majetek převzala zpět do správy, jsme první náhradu za omezené hospodaření v lesích dostali za rok 2006 a vyplacena nám byla až v roce 2008. Vyjádřeno v konkrétních číslech za zpracování kůrovcové hmoty v 1. zónách (avšak jen v těch, kde to bylo povoleno) byla vyplacena kompenzace za vynaložené náklady a hodnotu dřeva – tedy za zaplacené práce při asanaci kůrovcové hmoty a za ponechané dříví v lese v celkové částce 31 mil. Kč a 14 mil. za další omezení ve využití lesních porostů – souhrnně za roky 2006–2010. První zóny jsou vyhlášeny na rozloze 614 ha, kůrovec v nich vesele žere a jak dlouho bude trvat než v nich zlikviduje všechny stromy? A co bude dál, co tam poroste, když se sázet nesmí, jakou hodnotu budou potom mít tyto „lesy“?

Na první pohled to jsou čísla vysoká a mohou se jevit jako kdovíjaký výnos pro vlastníka lesa. **Nejedná se však o žádnou dotaci ani žádný bonus** za to, že jsou naše lesy v parku, jak to bývá v médiích prezentováno panem Bláhou, Ješátkem a dalšími. Naopak tyto částky vyjadřují pouze náklady za provedené a naší městskou společností zaplacené asanační

práce a cenu dřeva, které zůstane ležet bez užítu v lese. Zdaleka tyto částky neodpovídají skutečným ztrátám na hodnotě majetku města. V posledním čísle Zpravodaje byl uveřejněn krátký článek, kde ředitel městských lesů jako příklad uvedl propočet dalších souvisejících ztrát v důsledku kůrovcové kalamity ve státních parkových lesích, které nám nikdo nenahradí – jen za rok 2010 je to částka více než 16 mil. korun. **Proč máme ztrátami na svém majetku doplácet na nezodpovědná rozhodnutí státních úředníků?** Přitom nám chybí peníze na opravy ulic, chodníků, místních komunikací a cest ve správním území, v havarijním stavu je tělocvična naší školy atd.

Jak je z vyčíslení nekompenzované ztráty za rok 2010 patrné, ztráty, které vznikají v souvislosti se začleněním lesních majetků do území NPŠ, jsou celkově vysoké. Jejich přesné vyčíslení je úkolem pro odborníka – znalce. Nepochybné je, že přes částečné kompenzace újmy za pár posledních let, se celková hodnota lesního majetku vlivem různých omezení a zejména vlivem kůrovcové kalamity způsobené ve státních parkových lesích snižuje. S tím se nechceme a ani nemůžeme smířit – město jako správce veřejných statků je povinno s majetkem nakládat s péčí řádného hospodáře zvláště v této době, kdy stát přerozděluje obcím stále méně a neplatí řádně ani za výkon svých povinností, které na obce přenesl.

Počítáme s každou korunou, kterou z vlastního majetku můžeme získat a nechceme z našich lesů vytvořit prales ani divočinu ani je obětovat jako prostor pro experimenty nezodpovědným vědcům. Nestojíme o to, aby se v našich lesích přivazovali najatí a dobře placení ekoaktivisti k prosazování zcestných nápadů a názorů některých „vědců“. Je nám podsouváno, že nám jde jen o těžbu a drancování lesa – to je jen snaha o manipulaci názorů veřejnosti. Chceme a budeme o lesy i veškerý majetek pečovat tak, aby přinášel prospěch dalším generacím občanů města.

Proto žádáme, aby hranice Národního parku Šumava byly upraveny tak, že veškerý majetek ve vlastnictví města Kašperské Hory bude z území NPŠ vyčleněn. Máme dostatek zkušených lesníků s podrobnou znalostí a zkušeností v pěstování lesů v našem regionu, kteří své odborné znalosti a schopnosti prokázali v lesích Šumavy před vznikem národního parku. Jsme přesvědčeni o tom, že s jejich pomocí dokážeme dosud vzniklé škody v lesích napravit, o naše lesy s pomocí vlastní lesní společnosti pečovat a spravovat je tak, že se stanou lesy přírodě blízkými dřív, než se to podaří ve státních lesích svěřených pod správu národního parku.

Alena Balounová,
foto Jaroslav Rajtmajer

Kdo má na Šumavě ekonomické zájmy?

Každý týden přináší média požadavky aktivistů na odvolání ředitele Stráského z funkce ředitele NP Šumava. Řada demonstrací před budovou pražského ministerstva, blokáda na Šumavě, tisková prohlášení vědců o tom, jak je Stráský nekompetentní a škodí přírodě. Po několika měsících je zřetelné, že odpor proti řediteli Stráskému je veden občanským sdružením Hnutí Duha, platformou ŠumavaPro a některými vědci z Jihočeské univerzity. Aktivisté stále upozorňují na jakousi nebezpečnou dřevařskou lobby, která se chystá ze Šumavy udělat obrovskou holinu a prodejem dřeva dosáhnout pohádkových zisků. Žádná firma ani jednotlivci však nikdy nejsou jmenováni, protože skoro jistě neexistují. Aktivisté opakovaně obviňují své odpůrce ze záměrů zbohatnout na prodeji šumavských pozemků či záměru proměnit Šumavu na lunapark.

Pokud se současnému řediteli podaří razantními opatřeními proti kůrovci zastavit obrovské usychání lesů, těžba dřeva velmi poklesne. To je špatná zpráva pro všechny, kteří v minulosti na těžbách dřeva a propagaci filosofie „bezzásahovosti“ profitovali. Připomeňme, že řediteli Stráskému dávají opakovaně podporu všechny šumavské obce, zastupitelstva Jihočeského i Plzeňského kraje i oba krajští hejtmani. O podpoře ministra životního prostředí a prezidenta republiky nemluvě. Opravdu všichni tito volení zástupci veřejnosti napříč politickými stranami mají své ekonomické zájmy na Šumavě? Není to náhodou naopak?

Z informací MŽP vyplývá, že Hnutí Duha získalo za poslední čtyři roky na propagační akce na Šumavě na dotacích od tohoto

ministerstva 3,2 milionu. Málokdo ví, že i letošní akce na Šumavě jsou financovány z grantu MŽP, který podepsalo předchozí vedení ministerstva. Téměř dvě stě tisíc fakturovalo Hnutí Duha v posledních letech přímo správě NPŠ. Divíte se ministroví a řediteli Stráskému, že při nedostatku financí v rozpočtu chce tok těchto peněz zastavit?

Zakladatelem platformy ŠumavaPro, která hlasitě kritizuje ředitele Stráského, je občanské sdružení Přátelé Šumavy. Předseda tohoto občanského sdružení pan František Hail již několik let hlasitě brání bezzásahovost a divočinu na Šumavě. Dotazem na správě NPŠ lze zjistit, že tentýž František Hail získal od národního parku v posledních dvou letech za dřevařské práce více než 3,5 milionu korun. Dalším členem občanského sdružení Přátelé Šumavy a dnešní mluvčí ŠumavaPro je pan Petr Ješátko, za dob ředitele Krejčího šéf kalamitního štábu Národního parku. V letech 2009 a 2010, kdy byl Petr Ješátko pravou rukou ředitele Krejčího, fakturovalo občanské sdružení Přátelé Šumavy ve dvanácti fakturách Národnímu parku částku 500 tisíc korun za propagaci „bezzásahovosti“ (zajištění propagačních materiálů a služeb). Divíte se řediteli Stráskému, že další propagaci neobjednává?

A vědci? Vědecká práce „Limitující faktory a omezení biologického zotavování z acidifikace: Jaká je budoucnost horských ekosystémů Šumavy?“, kterou spoluřešil Dr. Jaroslav Vrba (JČU), jedna z mediálních tváří suché Šumavy, byla podpořena ze státního rozpočtu částkou 7,6 milionu. Na „Monitoring výskytu a cílené využívání entomopatogenních hub přirozeně

asociovaných s populacemi lýkožrouta smrkového ve smrčinách NP a CHKO Šumava“ získal profesor Zdeněk Landa (také JČU) státní podporu 6,1 milionu. Připomeňme si, že se jednalo o vychvalovanou houbu *Beauveria bassiana*, která měla zachránit Šumavu před kůrovcovou kalamitou a její aplikace se pro neúčinnost již zastavila. Další dotace a podpory na šumavské výzkumy lze snadno nalézt na www.isvav.cz. V letech 2009 a 2010 fakturovali vědci z Jihočeské Univerzity přímo Národnímu parku Šumava za další výzkumy a monitoring částku 1,5 milionu korun. Předseda dnešní „stínové vědecké rady“ Jakub Hruška, dnes velký kritik ředitele Stráského, fakturoval v letech 2009 a 2010 Národnímu parku za poradenské služby a odborné práce částku 230 tisíc korun. Netvrdíme, že by vědci na Šumavě neměli bádat. Samozřejmě i uznáváme, že některé výzkumy skončí ve slepé uličce a jejich výsledky nejsou v praxi použitelné, od toho věda je. Nepovažujeme však za seriózní, když se lidé, kteří jsou ekonomicky napojeni na bývalé vedení parku, zapojují do mediální kampaně proti novému řediteli.

Není snadné zmapovat všechny finanční toky, kterými si bývalá vedení ministerstva životního prostředí a Národního parku Šumava zajišťovala mediální podporu „bezzásahovosti“ a vysokých těžeb dřeva. Není to ani úkol pro senátory, ale pro investigativní žurnalisty. Když však někdo volá po odvolání ředitele Stráského, je dobré vědět, jaké má (či měl) na Šumavě ekonomické zájmy.

Jiřina Rippelová (ČSSD)

Tomáš Jirsa (ODS),

senátoři s volebními obvody na Šumavě

Reakce na článek senátorů Tomáše Jirsy a Jiřiny Rippelové

Na uvedený článek jsme už reagovali v Lidových novinách, ale bohužel v redakci v něm udělali výraznou cenzuru.

Hlavním iniciátorem a spoluzakladatelem platformy ŠumavaPro je pan senátor Krejča, zvolený za ČSSD a také vrcholný politik VV poslanec Viktor Paggio. Naše sdružení se připojilo. Za platformou stojí a podepsala ji i řada dalších politiků, hlavně však vědců a nevládních organizací. Jako o. s. Přátelé Šumavy jsme s ministrem Chalupou jmenováni do komise pro přípravu Zákona o NP Šumava. Zároveň se oba senátní politici mylí, protože pan Petr Ješátko nikdy nebyl a není mluvčím ŠumavaPro. Zúčastnil se pouze jednání s ministrem Chalupou, který s námi souhlasí s cca 25% až 30% bezzásahovostí..

Naše sdružení ve spolupráci s NP Šumava provozuje ve Strašíně informační centrum, kde se dělaly různé akce - nejenom pro turisty, ale také pro místní občany. V roce 2009 jsme získali na provoz 100 000Kč a v roce 2010 také 100 000Kč. V letošním roce jsme získali za dnešního vedení 50 000Kč. Částka 278 412Kč byla použita na

akce pro turisty, propagační materiály a DVD ve spolupráci NP Šumava a nevládní organizace Hnutí Duha. Činnosti našeho sdružení je možno si přečíst na wikipedia - přátelé Šumavy a naše činnost je naprosto transparentní!

V žádném případě se nejednalo o činnost směřující jenom k propagaci bezzásahovosti NP Šumava.

Spíše se divím, že - než oba senátoři něco napíší, tak by se nad tím měli zamyslet, ale hlavně by se měli zamyslet nad svojí činností!

Pokud se týká mé osoby jako podnikatele v lesnictví, tak se nemám za co stydět. Veškeré mně vyplacené peníze jsou za práci s mými subdodavateli. Píši to proto, aby vše pochopila hlavně veřejnost než jmenovaní politici, protože jejich myšlení je posunuto z politiky jiným směrem, než myšlení běžných občanů.

V NP Šumava jsou bezzásahová území a v zásahových územích se hospodaří dle určitých pravidel. Těžba dřeva, odkornění, instalace lapačů a lapáků a pěstební činnost. Tyto činnosti, které jsou také ochranou lesa, provádím se svými subdodavateli pouze v zásahovém území. Nevím

jestli to pan Jirsa a paní Rippelová pochopí, ale jsem přesvědčen, že veřejnost je vzdělaná a bude tomu rozumět.

Vyzýváme senátory Jirsu a Rippelovou, ať také oni zveřejní, co pro společnost a za peníze z našich daní občanům tohoto státu odvedli. Paní Rippelové, která bude v brzké době obhajovat svoji funkci v našem regionu, se na to zeptáme. Při setkání před nějakou dobou mi na otázku, zda si myslí, že její kolega Jirsa má na Šumavě čisté úmysly odpověděla, že si není jistá. Co nám paní Rippelová ze Sušice nebo ze senátu odpoví dnes?

Závěrem si dovoluji znovu upozornit, že nehodláme takovou neodbornou diskuzi paní Rippelové umožňovat její zviditelňování se před obhajobou svého senátorského křesla. Je zajímavé, že v minulém období využila našeho sdružení v prezentaci naší práce v oblasti školství - např. Výuka Šumavou, kdy se společné akce v Sušici s nadšením před veřejností za mé přítomnosti zúčastnila.

František Hail
Přátelé Šumavy

Vážení spoluobčané, jistě jste zaznamenali, že při cestě „Na Prádlo“ vyrůstá po pravé straně nová výstavba včetně komunikace. Na zasedání MZ dne 21. 9. 2011 byl schválen název nové ulice, a to ulice Josefa Sodomky.

Proč právě Josefa Sodomky?

V dnešní době je naše republika automobilovou velmocí v produkci aut na jednoho obyvatele, ale byla i jiná

Ulice Josefa Sodomky

doba. V první polovině 20. století náš automobilový průmysl hrál prim ve světě díky novým konstrukcím, mnoha patentům a v neposlední řadě udával trend i ve tvaru karoserií. **Hlavním karosářem v tomto období se stal Josef Sodomka (1904 - 1965), který dodával karoserie nejen pro československé automobilky (Praga, Tatra, Škoda, Walter, Aero), ale i pro Mercedes či Renault.** Josef Sodomka se stal

osobností mimořádného významu, a snad k tomu trochu přispělo i město Kašperské Hory. **V roce 1922 se Josef Sodomka učil karosařině ve zdejší truhlářské škole** (škola byla v prostoru dnešní DPS na Žižkovo náměstí). Nemáme mnoho významných osobností, které žily v Kašperských Horách, a proto se zastupitelstvo města rozhodlo vyjádřit opravdovou úctu tomuto člověku a pojmenovat novou ulici právě po něm.

Ing. Miroslav Mäntl
člen rady města

Lyžování v Kašperských Horách

Město Kašperské Hory je vlastníkem pozemků, které nutně ke svému provozu potřebuje lyžařský areál Lišák, jehož provozovatelem je firma Snowhill, a.s. Město s firmou v roce 2007 uzavřelo nájemní smlouvu na pronájem pozemků. V letošním roce se povedlo po dlouhých a složitých jednáních uzavřít Dodatek č. 1 k nájemní smlouvě. A výsledek všech jednání? **Firma Snowhill se zavázala, že bude všem osobám s trvalým pobytem v Kašperských Horách, Červené, Dolních Dvorcích, Kavrlíku, Lídlových Dvorech, Opolenci, Tuškově a Žlíbku, které využijí služby lyžování v lyžařském areálu Lišák v Kašperských Horách, poskytovat slevu ve výši 50% z ceny jízdného na lyžování.** Sleva se nevztahuje výslovně na občerstvení poskytované nájemcem v lyžařském areálu.

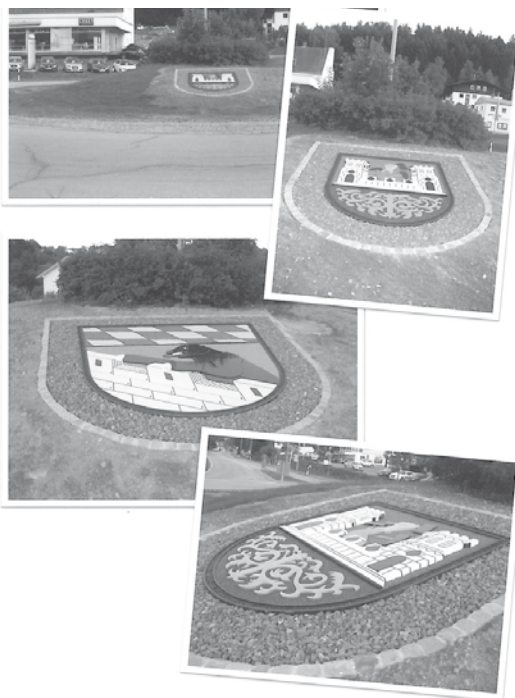
A jak to bude fungovat v praxi? **Zájemce o slevu požádá paní Schmiedovou na Městském úřadu Kašperské Hory o potvrzení, že má trvalý pobyt v některé z výše uvedených částí města. S tímto potvrzením a pasovou fotografií navštíví skiareál Lišák, kde mu bude vydána čipová karta za vratnou zálohu 100,- Kč.** Na vydanou čipovou kartu dostane vždy slevu 50% z ceníkové ceny jízdného na lyžování. **Sleva je nepřenositelná a je určena výhradně pro občany Města Kašperské Hory. V případě zneužití bude karta bez náhrady zablokována. Sleva se nesčítá s dalšími jinými slevami.**

Teď už nám tedy chybí jenom dostatek sněhu a můžeme vyrazit na kopec!

Bohuslava Bernardová

Náš městský znak v Grafenau

Při oslavách Zlaté stezky, které se konaly ve dnech 27. - 28. 8. 2011, nám pan starosta z Grafenau oznámil, že jako projev vřelého partnerství našich měst nechali zhotovit zvětšeniny městských znaků a umístili je na jeden z kruhových objezdů ve městě Grafenau. Dokazují to i fotografie, které slavnostně předal paní starostce.

Ing. Veronika Rosecká

Ze školy

Vážení čtenáři, máme za sebou první měsíc nového školního roku. Co přinesl?

Číslo hovoří jasně – 122 žáků v sedmi třídách, bohužel se dostáváme do tzv. výjimky, což přináší méně financí. Ve spojených třídách na I. stupni vypomáhá asistentka. Radost nám naopak udělala nejen nová střecha, ale i hezká a přívětivá fasáda na školní budově.

V loňském školním roce jsme dokončili projekt Vzduchoplavec Kráčmera a zapojili jsme se do projektu věnovaného oslavám Zlaté stezky. **Letos se chceme zaměřit na posilování zdraví našich žáků, neboť v loňském roce mnozí z nich byli velmi často nemocní.** V říjnu si připomínají pravidla správného učení pod heslem – Učení není mučení. Možná z dotazníku, který si žáci sami vyplní, vyplyne, že velmi málo sportují a příliš mnoho času věnují

vysedávání u počítače. Třeba se jim podaří odhalit skryté rezervy v učení a celkové přípravě do školy. Ale to už je na vás, milí rodičové!

Rádi bychom do dění ve škole více zapojili rodičovskou veřejnost. Málokdo využívá konzultační hodiny našich učitelů, jež byly zveřejněny v informacích, které jsme poslali do každé rodiny. O problémech je lépe si promluvit závčas a hlavně v klidu.

Na podzim proběhnou i volby do školské rady. Dosavadní školské radě bychom měli poděkovat za aktivní přístup ke škole a pomoc v řešení leckterých problémů v oblasti školství. Není vyloučeno, že budou někteří stávající členové zvoleni znovu.

Ke konci loňského školního roku žáci 5. a 9. ročníku prošli vědomostními testy; výsledky jsme bohužel získali až v září. Kdo z rodičů bude mít zájem podívat se,

jak jeho dítě uspělo, postačí kontaktovat učitele. Možná i hrozba státních maturit přiměje některé naše žáky zlepšit přístup ke škole už nyní.

V říjnu se také rozběhla činnost kroužků a já bych velice ráda poděkovala všem vedoucím za jejich práci a jsem ráda, že si vůbec najdou v dnešní uspěchané době čas na děti.

O školství se často a někdy zbytečně dlouho mluví. Mnohdy i my, učitelé, jsme zaskočeni slovy našeho pana ministra. Doufejme, že nás letos nebudou čekat žádné kotrmelce a budeme mít čas na smysluplnou práci a poctivé učení. **Určitě si i vy, milí rodiče, udělejte denně na své děti alespoň chvilku, zajímejte se o jejich radosti i starosti.** Předem vám za to děkuji – nezapomeňte, že děti jsou naše budoucnost.

Věra Korcová

Naše škola

Od první třídy navštěvují školu v Kašperských Horách. Tato škola stojí téměř na kraji města blízko nově zrekonstruovaného náměstí. V roce 2006 oslavila škola sté výročí založení. Za tuto dobu prošlo školou mnoho žáků i učitelů. Dnes ji navštěvuje 122 žáků. Někteří dojíždějí ze Srní, Rejštejna, Soběšic, Strašína i Annína. O letošních prázdninách dostala škola novou fasádu i novou střechu. Jsme moc rádi, protože jinak celá škola prošla náročnou rekonstrukcí, třídy jsou kompletně vybaveny novým nábytkem. Za školou máme vybaveno nové hřiště, které

využíváme k hodinám tělesné výchovy i mimoškolní činnosti.

Naše škola nabízí mnoho zájmových kroužků a ZUŠ poskytuje svým žákům hudební i výtvarné vzdělání. 2x ročně pořádáme pro veřejnost koncert na radnici a můžeme tak divákům ukázat, co už jsme se naučili. Divadelní kroužek každoročně nastuduje nějakou pohádku a potom ji zahrajeme pro školu i veřejnost.

Naše škola také pořádá zajímavé akce – např. Branný den, Den Země, Den řemesel Noc s Andersenem aj. Také jsou oblíbené

sportovní akce – zejména Den na sněhu, bruslení na zimním stadionu v Sušici nebo plavání. Na konci školního roku si vždy 9. třída připraví pro své mladší spolužáky Pohádkový les. Mezi žáky jsou velmi oblíbená filmová i divadelní představení, které nám pomáhá zajišťovat městské kulturní středisko.

Na této škole jsem velmi spokojená, vycházím dobře se spolužáky i s učiteli. Velice se mi naše škola líbí a přirostla mi k srdci. Přestože jsem se přestěhovala do jiného kraje, ráda na tuto školu dojíždím.

A. Petrová /6. tř./

Celoroční školní projekt „Žijeme zdravě“

S projekty se kolem nás roztrhl pytel. Projekty jsou nalevo, napravo, všude. Je to tak trochu móda, ale má to svůj smysl. **Rozhodli jsme se, že se i u nás ve škole pustíme do „celoročního projektu“.** O tom, který by byl smysluplný, jsme přemýšleli několik měsíců. Napadala nás různá témata, nakonec vyhrálo téma zdraví, které je základem šťastného a plnohodnotného života.

Téma jsme rozpracovali do osmi částí. V každém měsíci (od října do května) se žáci seznámí s jednou částí. **V říjnu začínáme aktuálním „učení není mučení“, v listopadu pokračujeme zdravou výživou, jejíž součástí budou aktivity typu příprava svačinek, sbírání a realizace receptů, beseda s odborníkem atd. V prosinci se zaměříme na mezilidské vztahy a slušné**

chování, vždyť v pozitivní atmosféře se lépe žije a pracuje. V dalších měsících se budeme věnovat sportu a pohybu, problematice drog, ekologii a na závěr všechny staré i nové poznatky využijeme při návrhu „města budoucnosti“ - místa, kde chceme zdravě žít.

Projekt probíhá na druhém stupni a prolíná se napříč vyučovacími předměty i mimo ně. Věříme, že děti zaujme a aktivně se

Pokračování na str. 12

Farář na koni

Při letošní pouti jste si určitě všimli, že naše farnost dostala nového faráře, novokněze P. Tomase van Zavrela. Kašperské Hory jsou jeho první „štace“ a jak jsme měli možnost za tu krátkou dobu poznat, ujal se své služby s obrovským elánem a nasazením. Po půl roce, kdy jsme tu neměli svého duchovního správce, začala naše farnost zase aktivně žít.

Jeho cesta ke kněžství byla trochu delší: Narodil se v Praze, ale od jednoho roku žil v Holandsku, v Rotterdamu vystudoval práva, vedl poradenskou firmu v Praze, přednášel na VŠE. Ale také poustevničil, pracoval s mentálně postiženými, opravoval statek... Pro jeho kněžskou službu a pro naši farnost jsou všechny jeho předchozí dovednosti přínosem, zvláště proto, že jsou spojeny s živou vírou a skutečnou snahou pracovat pro dobro věci a slávu Boží a ne pro slávu a popularitu vlastní.

Nechme ho, aby nám sám řekl něco víc o sobě a o tom, co by rád, když Pán Bůh dá, v Kašperských Horách udělal.

Pane faráři, vítejte v Kašperských Horách. Můžete nám na začátku povědět něco o sobě a o své cestě z Prahy přes Holandsko do Kašperských Hor?

Na to bych potřeboval více času, neboť se jedná o období 44, let a to se nedá vyjádřit několika větami. Navrhuji, abychom se s těmi, které to zajímá, někdy v příštím roce sešli na besedě. Ale kdybych to přesto zkrátil: byla to cesta dlouhá, báječná, ohromně zajímavá a velice intenzivní, s dlouhými tajuplnými údolími a vrcholky, které braly člověku dech. Mnoho jsem se o sobě dozvěděl, o tom, co si o sobě myslím, o iluzích, ve kterých jsem žil, o Bohu, kterého jsem vlastně neznal, o zakopaných hřivnách a o plavbě proti proudu a (alespoň částečně) odhalení skutečného já.

Za tu krátkou dobu, co jste tady - jak se Vám na Horách líbí, s čím pozitivním jste se tu setkal a co Vás naopak trápí?

Kašperské Hory mi přirostly k srdci. Je to nádherné místo, pohádkové, v kouzelném prostředí. Je pro mne vždy velkým potěšením, když ze Sušice, kde bydlím, jedu na tento vrchol. Lidé, které jsem tu poznal, jsou velice milí. Kamkoli vejdu, vidím radostné tváře: na městském úřadě, u paní starostky, v dětském domově, v DPS, v ZŠ, na minipouti na Kavrlíku, při velkolepé pouti Panny Sněžné, v místním muzeu, na náměstí... To je velice příjemné. Opravdu mě překvapilo, jak se lidé (nebo alespoň mne) zdraví. Na náměstí stojí nádherný kostel. Farnost sv. Markéty

sice ještě není tak početná, ale atmosféra mezi farníky je milá. Jsme skupina velice různorodých lidí, a přesto dokážeme skvěle spolupracovat, odpouštět si navzájem své nedokonalosti a přát druhému dobro. To už nyní způsobilo, že řada dalších obyvatel se různými způsoby nově nebo znovu zapojuje, a to i duchovně.

Je mi líto, že nejsme schopni otevřít dveře kostela pravidelněji dokořán, že nemám možnost se právě v tomto chrámu denně modlit za všechny obyvatele města, za jejich trápení, nemocné, jejich rodiny, děti,

seniory, podnikatele, učitele, představitele atd. Přesto pevně věřím, že mé modlitby na jiných místech prospějí všem a postupně otevřou srdce mnohých tomu, že Bůh je má rád a čeká na ně. Také bych rád více přispěl k společenským a kulturním aktivitám v městě, když už máme tak krásný sál na arciděkanství.

V kostele se každý týden koná modlitba-adorace, v pátek a v neděli je mše svatá, vedete modlitební skupinu, velkou péči věnujete poutím. Jak byste chtěl otevřít život farnosti ostatním obyvatelům? Kde myslíte, že by naše farnost mohla přispívat k životu v Kašperských Horách?

Jednou z vrcholných událostí města je velká pouť. Mě přímo ohromila její velkolepost. Spoluprací mezi městem a farností vznikla pravá pouťová atmosféra, ve které si každý našel své: bohatý společenský a zábavní program, kvalitní kulturní prvky a bohatý duchovní program, kde nechyběly často opomenuté lidové tradice. Tento moment, kdy se celé město semkne a kdy otevírá

svou náruč mnohým přespolním, je velice důležitý.

Dále bych nerad opomenul modlitbu, neboť je mnoho lidí, kteří se neumí modlit, zapomněli na to, nebo je to nikdo nenaučil. Společenství věřících ve městě má v tomto ohledu velice důležitou úlohu, neboť obyvatelé Kašperských Hor by měli vědět, že na ně někdo pravidelně myslí a vyprošuje jim požehnání. Byl bych rád, kdyby široká veřejnost, zejména ti kteří mají k Bohu daleko, měli možnost poprosit o přímlovu za jakoukoliv věc. Stačí, když hodí do schránky arciděkanství papírek s prosbou o modlitbu.

Pak se rychlými kroky blíží velmi významné období od dušiček do tří králů. Je důležité jak pro křesťany, tak pro ostatní obyvatele. Připravili jsme duchovní program, kde si každý najde své, pokud bude chtít. Vyberu jen něco z naší nabídky: o Dušičkách si v chrámě sv. Mikuláše společně připomeneme naše zesnulé meditativním večerem hudby a slova. V adventní době jsme ve spolupráci ze ZŠ a DD zahájili soutěž „Nejhezčí adventní hvězda“ pro děti prvního stupně, kdy každé dítě vyhraje cenu a výsledkem bude výstava stovky uměleckých děl, které budou zářit na různých místech našeho města. Na Vánoce se snažíme dát dohromady živý Betlém ve spolupráci s Dětským domovem a dalšími dobrovolníky. Moc se těším na žehnání vánočního stromku. Pro děti ze ZŠ jsem pozval skvělé loutkové divadlo Víti Marčíka, které zahraje „Vánoční příběh“.

Už jste měl možnost seznámit se s vedením města a s dalšími subjekty činnými v Kašperských Horách? Jak se Vám s nimi spolupracuje?

Jistě, s paní starostkou jsem se setkal. Radnice je jedním z prvních míst, kde by se nový kněz měl představit. A starostka je osoba, která navenek zastupuje všechny obyvatele města. Naše setkání mne velice potěšilo. Poznal jsem osobu, která miluje své město a ráda dělá svou práci. Spolupráce mezi městem a farností byla v Kašperských Horách, jak je mi známo, vždy výborná. I nyní jsem vnímal mnoho bodů, ve kterých bychom mohli postupovat společně. Jedna velká akce je nový plášť pro sv. Markétu.

I ve škole, v muzeu, v DPS a v Dětském domově jsem se setkal s velice kompetentními a příjemnými lidmi. Zvláštní je, že na všech místech, kam jsem vstoupil, panuje nádherná atmosféra. Chtěl bych se poznat s více lidmi, a tak jsem se rozhodl, že v adventní době osobně pozvu

Pokračování na str. 7

Pokračování ze str. 6

nejrůznější představitele a činitele institucí a organizací působících v Kašperských Horách na neformální setkání, které jsem nazval „Čaj o páté“; neboť mnohé z nich neznám a už nyní se na ně velice těším.

Kašperské Hory jsou místem, kde se stále prolínají kulturní vlivy původního obyvatelstva s těmi, kteří přišli po druhé světové válce. Co si myslíte o vzájemném česko-německém soužití na prahu třetího tisíciletí, kterým směrem by se mělo dál brát a chcete ho rozvíjet?

Mám za to, že vztahy mezi Kašperskými Horami a Grafenau jsou na nejrušnějších úrovních živé. To je vskutku jedinečné. Mnoho projektů se rozvíjí ve vzájemné spolupráci. Navrhl jsem ZŠ, aby do soutěže „Nejhezčí adventní hvězda“ zapojila také partnerskou školu z Grafenau. Jsem rád, že my jako farnost můžeme místním obyvatelům prospět naší aktivitou při již zmiňované kašperskohorské pouti. Jsem Bohu vděčný za to, že dobře ovládám němčinu, která prospívá k překonání jazykové bariery, právě při takovýchto setkání. Je tu v okolí mnoho větších a menších poutí, při kterých působím, a velice mne to těší. Neustálý zájem našich německých sousedů o opravu a údržbu našich památek je obdivuhodný a je živý dokonce i u mladé generace. Setkáváním se můžeme dále živit naše bratrské pouto, které je prospěšné široké veřejnosti.

Jaké je Vaše největší přání pro blízkou budoucnost, které souvisí s Vaším působením kašpersko-horského faráře?

Přál bych si, aby pro místní obyvatele byla

Farář na koni

sv. Markéta posvátné místo ve středu jejich města. Zní to zvláště, neboť ona tam skutečně stojí. Ale aby se stala posvátným místem pro širší veřejnost, nestačí její fyzické umístění na náměstí. Před rokem jsem působil v Táboře, a tam přes den přicházely desítky lidí, kteří se v tichu na chvilku zastavili, aby se znovu nadechli, aby tam zanechali své slzy, aby tam nabrali sílu a odvahu znovu vykročit. Často se nejednalo o turisty. V mnoha případech to byli ti, kteří do kostela nechodili, ale cítili, že tento posvátný prostor má něco do sebe, že něco nad námi musí být, a čerpali sílu, aniž by věděli, že v tomto prostoru je přítomen sám Bůh.

Přál bych si, aby lidé v Kašperských Horách vnímali, že byt' nechodí do kostela, pan farář je i jim k dispozici. Že se rád za ně, s nimi nebo nad nimi pomodlí, že jim rád odslouží mši svatou za ně nebo jejich zemřelé.

Přál bych si, aby ten skvělý dojem, který na mne udělaly Kašperské Hory, nikdy nebyl zastíněn nějakým zlem, které je i v tomto městě samozřejmě přítomno. Nejsem přece naivní.

A jedna osobní otázka na závěr. Víme, že když jste nastoupil do Tábora, byl jste v Sedmičce vyfotografován na koni. Jste velký milovník koní a jízdy na nich. Nechybí Vám tady kůň? Farní zahrada je přece velká a kůň tak nějak k horskému faráři patří.

Koně jsem vlastnil řadu let a vím, že starat se o koně není jen o tom mít zahradu. S minimálním platem, který náleží knězi, si rozhodně nemohu dovést žádný luxus, natožpak koně. Možná si někdo říká, že na to, že jsem tak chudý, mám veliké auto. Toho mohu uklidnit, že mně bylo darováno dobrými lidmi, když jsem se stal knězem a jsem rád, že zaplatím pojistku. Koně si dovést nemohu, ale rozhodně mi chybí. Rád bych si udělal čas na takového kamaráda. Říkám si, že pokud tu někde na mne čeká, že se jeho majitel jistě ozve. Chce to trpělivost a pokoru a v tom se potřebuji cvičit jako každý jiný hříšník.

Děkujeme Vám za rozhovor, přejeme Vám hodně Božího požehnání, spoustu sil, které tu budete potřebovat, a ať se Vám mezi námi líbí.

Helena Pekárková

Malá pout' na Kavrlíku

Před několika lety mně poskytla úkryt před deštěm malebná kaplička na Kavrlíku. Zvenku milé místo zasazené mezi lípami zve turisty - poutníky k odpočinku při cestě na hrad Kašperk. Uvnitř mě tehdy trochu vyděsilo, že stěny i podlahu pokrývala plíseň a celá výzdoba, která kdysi připomínala Pannu Marii, pod pavučinami už nebyla vidět. Místní mi pak vyprávěli, jak občas zavítají rodáci z Německa nebo poutníci z daleka a chtěli by se pomodlit, na chvíli zastavit, ale v tomhle stavu to není možné. Netrvalo dlouho a s pár nadšenými dětmi a místními Radkem a Benediktem Šubou jsme kapličku trochu zvelebili. Mohla tak zase začít sloužit lidem, pro které byla kdysi postavena, a být obrazem úcty a lásky k Matce Boží.

Letos v 1. říjnový den jsme se v kapli sešli pozdravit Pannu Marii, které je zasvěcen

celý měsíc říjen. Při této minipouti nechybělo po pobožnosti ani pohoštění a posezení pod lípou. P. Tomas van Zavrel vedl pobožnost k Panně Marii a pak promluvil např. o důležitosti způsobu oslovení, pojmenování druhých, ale i nepatřičném vyslovování jmen božích, což je běžná součást dnešní mluvy. P. Tomas při pobožnosti oslovil Pannu Marii též „kavrlická“, a tak si troufnu říci, že nenápadná kaplička pod Kašperkem může být i malým poutním místem pro každého, kdo hledá nejen chládek nebo oddych, ale třeba chce v tichosti Panně Marii světit nějakou tu prosbu.

Mohlo by se tedy stát tradicí, že 1. říjnový den, kdy už se podzim hlásí zbarvenými stromy a všechno kolem zve k vycházce, bude malá kavrlická pout'.

Jarka Korandová

Pout' duchovní a společenské obnovy do Rinnachu 9. října 2011

V posledních dvaceti letech se sv. Vintř stává patronem Šumavy, patronem vzájemného porozumění a dobrého sousedství, mostem mezi východem a západem a spojovatelem Böhmerwaldu a Bayerwaldu. Ostatně duchovní a společenská obnova našeho kraje byla i smyslem a náplní nedělní poutě do Rinnachu k tisícím výročí jeho založení právě sv. Vintřem. Mnoho let jezdili na svátek sv. Vintře 9. října němečtí přátelé k nám do Dobré Vody. Letos poprvé

zorganizoval P. Tomas van Zavrel s pomocí pana Václava Volence z Hartmanic pout' do Rinnachu, abychom tentokrát mohli oslavit jeho svátek tam.

Po dvou dnech deště a mnohde i sněhu se mraky začaly nesměle trhat a místy vyhlédlo i slunce. Dva autobusy s osmdesáti poutníky ze Sušice, Kašperských Hor, Hartmanic, ale i z Velhartic a dokonce i z Tábora vyjely v časném ránu směrem k Železnému Rudě. Z Kašperských Hor pocházela celá

osmina poutníků. Před desátou dojeli do Rinnachu, právě včas, aby poutníci viděli velký průvod místních spolků s korouhvemi. Pak se všichni usadili v kostele sv. Jana Křtitele před započetím slavnostní bohoslužby, kterou sloužil biskup pasovský Mons. Wilhelm Schraml a za české hosty generální vikář českobudějovický P. Adolf Pintř spolu s mnoha dalšími kněžími. Krásným zpěvem ji doprovázel místní kostelní sbor. Nosnou myšlenkou kázání pana biskupa byl Vintřův odkaz dnešku, vyjádřený myšlenkou Jana Pavla II.: „Každý člověk, který žije křesťansky, mění svět.“ Vintř svým křesťanským životem, prací, modlitbou a především svou koncentrací na Krista měnil pustinu v kulturní krajinu, to je cesta i pro dnešní křesťany, to je Vintřovo tajemství a dědictví, které nám zanechal.

Po mši sv. následoval společný oběd a přednáška PhDr. Vladimíra Horpeniaka o sv. Vintři, Rinnachu, kostele sv. Jana Křtitele a o podivných zákrutách Vintřova kultu v Čechách v době nedávno minulé. Obsáhlá výstava s vintřskou tematikou zaujala všechny na další hodinku.

Po krátké cestě do kaple „Frauenbründl“ na místě bývalé Vintřovy poustevny zakončil P. Tomas společnou pout' modlitbou a litaniami ke sv. Vintři, v nichž každý z poutníků soukromě předložil své osobní prosby a úmysly. Spokojeně a plni dojmů se pak poutníci vraceli domů.

Helena Pekárková

U sousedů slavili milénium

Tisíc let své obce slavili letos v nedalekém bavorském Rinnachu. Obec byla pojmenována po místním potoce Rinnach, který ústí do nedaleké říčky Schwarzen Regen (Černá Řezná). V roce 1011, tedy před tisícem let, se zde na bavorské straně Šumavy, usadil jako poustevník mnich benediktinského kláštera v Niederaltaichu Gunther – Vintř. Sem, do takzvaného „Nordwaldu“ (Severního lesa), Vintře následovali další mniši z Niederaltaichu, a tak v roce 1019 zde mohl být založen klášter s kostelem sv. Jana Křtitele. Císař Konrád II. (1029 – 1039) pak klášteru daroval oblast mezi horou Javorem (Arber) a okolím pozdější obce Lalling. V této souvislosti se také připomíná mezinárodní cesta z Bavorska do Čech, Vintřova stezka – Gunthersteig, kterou vybudoval Vintř se svými žáky.

K slavnému tisícím výročí se v Rinnachu uskutečnila řada pozoruhodných kulturních akcí jako konference historiků s mezinárodní účastí, historická výstava v objektech bývalého kláštera, velkolepý historický průvod, historické hry o sv. Vintři na přírodní scéně, byl vydán

sborník... Oslavy byly ukončeny slavnostní pontifikální bohoslužbou v místním farním kostele sv. Jana Křtitele, kterou za účasti dalších duchovních celebroidal v neděli 9. října pasovský diecézní biskup Wilhelm Schraml. Některých těchto akcí se účastnili občané z Kašperských Hor a okolí. Muzeum Šumavy zapůjčilo na výstavu v Rinnachu některé své exponáty.

V. Horpeniak

Návštěva biskupa

Na krátkou soukromou návštěvu se v Kašperských Horách dne 21. září 2011 zastavil se svými příbuznými emeritní biskup z Pasova ThDr. Franz Xaver Eder. Navštívil hlavní městský kostel sv. Markéty a poutní kostel Panny Marie Sněžné, dále si prohlédl výstavu Stopy dějin v místním Muzeu Šumavy. Poté se zastavil na krátkou procházku v Povydrí u Antiglu a pak byl hostem kláštera kapucínů v Sušici.

V čele své diecéze stál Dr. F. X. Eder jako 83. pasovský biskup v letech 1984 – 2001. Již dříve několikrát také navštívil Kašperské Hory v rámci církevních slavností i soukromě. Je znám jako významná kulturní osobnost i jako teolog. Má velké zásluhy o rozvoj česko-bavorských kontaktů na církevním poli. K jeho loňským pětadesátým narozeninám vyšla v Pasově bohatě ilustrovaná kniha.

V. Horpeniak

Poustevník Vintř z historického průvodu v bavorském Rinnachu.
Foto Vladimír Horpeniak

Pomůžeme Vám prožívat stáří tam, kde jste zvyklí

Ráda bych vám představila, u příležitosti Týdne sociálních služeb, který probíhal ve dnech 10. - 16. 10. 2011, sociální služby poskytované Oblastní charitou v Sušici. Poskytování sociálních služeb osobám v nepříznivé sociální situaci má v této organizaci již desetiletou tradici. Všechny služby jsou určeny osobám, které žijí na Sušicku a Kašperskohorsku ve vzdálenosti do 20 km od Sušice a v obci Horská Kvilda. Pečovatelská služba podporuje běžný způsob života osob se sníženou schopností sebeobsluhy v jejich domácnostech. Pracovníci pomáhají s osobní hygienou, oblékáním, zajištěním stravy, nákupy, topením a ostatní péčí o domácnost.

Odlehčovací služby jsou určeny dospělým osobám se sníženou schopností sebeobsluhy, o které je jinak po většinu dne pravidelně pečováno. V dojednaném čase zastupují naši pracovníci péči rodiny nebo blízkých osob, aby si mohli odpočinout, vyřídit osobní

záležitosti nebo zůstat na trhu práce.

Osobní asistence je služba pro osoby se sníženou soběstačností. Umožňuje jim žít za pomoci osobního asistenta obvyklým způsobem života a zvládat tak běžné denní činnosti podle svých přání.

Charitní noclehárna Volšovy je určena osobám bez přístřeší pro zajištění přespání a hygienického servisu. Je otevřena denně v čase 19:00 - 8:00 hodin.

Odborné sociální poradenství nabízí podporu a pomoc osobám, které se dostaly z různých důvodů do obtížné životní situace.

Středisko Kašperské Hory, Dům s pečovatelskou službou:

- úterý od 8:30 do 13:30 hod., společenská místnost: psychosociální podpora

- středa od 10 do 12 hod., kancelář OCH Sušice: odborné sociální poradenství

Sociálně aktivizační služby podporují aktivní způsob života seniorů a dospělých osob se

zdravotním postižením. Pomáhají udržovat vzájemné kontakty, rozvíjet dovednosti a mají informativně vzdělávací charakter.

Středisko Kašperské Hory, Dům s pečovatelskou službou:

Pravidelné aktivity: cvičení pro seniory, práce na počítači a s internetem, společenské hry, trénování paměti, společná tvorba tematicky zaměřených výrobků na Velikonoce, Vánoce apod., přátelská posezení, přednášky, vycházky a výlety. Na tyto aktivity jste srdečně zváni. Pokud by Vám mohly nabízené služby pomoci, kontaktujte nás, rádi vám podáme bližší informace.

Kontakty:

Dům s pečovatelskou službou, Žižkovo náměstí 401, Kašperské Hory, dpskh@charitasusice.cz

Vedoucí služeb sociální péče: Bc. I. Bruzlová, tel. 731402910, bruzlova@charita.susice.cz

Vedoucí střediska K. Hory: Mgr. Z. Gersdorfová, tel. 731669951, gersdorfova@charitasusice.cz

Mgr. Zlataše Gesdorfová

Houby ze zahrady

Zvláštní úrodou hub se může pochlubit zahrada rodinného domku čp. 211 ve Smetanově ulici v Kašperských Horách. Na svatého Václava 28. září letošního roku se tam ve stínu velké staré břízy doslova vyrostlo kolem patnácti pěkných kozáků březových. Tato výborná jedlá houba se rozrostla v bezprostřední blízkosti obytného domu v době, kdy naše lesy byly na houby docela skoupé. Snímkem ojedinělého úlovku, jehož zpracování se ujala Jarka Korandová, si dovoluujeme se podělit o nevšední houbařský zážitek s čtenáři Kašperskohorského zpravodaje. Zajímavé je, že po této sklizni vyrostly na tomto místě houby další, včetně jedné pohledné muchomůrky. – Je to skoro tak, že když nechodíte na houby do lesa, ony samy dojdou za vámi až k vašemu domu.

Text a foto Vladimír Horpeniak

Výzva čtenářům

Západočeské muzeum v Plzni v letošním roce zpracovává výzkum zaměřený na historii zaniklých židovských obcí a sídel na Šumavě a v Pošumaví. Vzhledem k nedostatku informací o židovské obci v Kašperských Horách žádáme touto cestou čtenáře Kašperskohorského zpravodaje o jakékoliv informace vztahující se k židovskému osídlení Kašperských Hor či bývalému domu čp. 145, ve kterém se mimo jiné nacházela modlitebna a obchod se smíšeným zbožím Wilhelma a Josefa Fantla. Počátkem 50. let 20. století byl tento dům zbořen a dnes

se na jeho místě nachází proluka mezi Dětským domovem a restaurací Pod věží (za současnou autobusovou zastávkou). Velmi rádi bychom pro naše muzeum získali fotografie, dokumenty či osobní svědectví těch, kteří si pamatují bývalé majitele tohoto obchodu nebo kteří se účastnili bourání uvedeného domu v 50. letech.

Za případnou reakci na tuto výzvu děkujeme.

Kontakt: Mgr. Michal Chmelenský, tel. 721 322 425 (volat lze kdykoliv), e-mail: chmelensky.michal@email.cz.

Stopy dějin

Výstava Stopy dějin, která v sezóně 2011 ve výběru prezentovala archeologické nálezy z prostoru historického náměstí v Kašperských Horách, patřila v poslední době mezi nejúspěšnější výstavní akce v Muzeu Šumavy. Největší zájem návštěvníků na sebe poutaly restaurované ukázky ze vzácného pokladu stříbrných mincí z doby třicetileté války, který byl objeven při akci revitalizace náměstí. Poklad obsahuje 3756 mincí z doby 14. - 17. století, významně dokládá strukturu peněžního oběhu v první třetině 17. století. Stříbrný poklad se zařazuje do souboru nejvýznamnějších památek starší minulosti Kašperských Hor.

Text a foto Vladimír Horpeniak

Pranýř přeměněný v boží muka

K zajímavostem Kašperských Hor patří kamenný pranýř z roku 1630. Původně stával na náměstí jižně od kostela. Po ztrátě své funkčnosti byl kolem roku 1800 za působení faráře Mikuláše Töppera přenesen za město na úpatí Šibeničního vrchu a přeměněn na boží muka. Bývalý pranýř je tvořen kamenným válcovitým sloupem o výšce asi 147 cm a je kryt kamennou hlavicí s vytesaným letopočtem „1630“. Při jeho úpravě na počátku 19. století byl kamenný sloup opatřen ozdobným kovaným železným nástavcem s tabulkou pro obraz. Památka byla restaurována v letech 1962 a 1989.

V minulosti byly pranýře místem veřejného trestání a hanby. Pranýř byl zprvu nejspíš jen dřevěný kůl a později dřevěný sloup. Někdy to býval také potupný stupeň, případně se užívala i klec. V 16. století se dřevěné sloupové pranýře nahrazovaly kamennými. U sloupu bývaly upevněny okovy na ruce a železný kruh k zapínání na krk. Železný kruh - „oboječek“ byl uzamykán kolem krku trestanci, který pak musel u pranýře stát po dobu stanoveného trestu. U pranýře byly prováděny některé tělesné tresty jako mrskání, uříznutí uší, jazyka, useknutí ruky, vypálení „cejchu“ rozpáleným železem a podobně. Takto byla zajišťována trestu největší publicita. Připoutání k pranýři jako místu hanby zbavovalo trestaného cti. K pranýři se připoutávali odsouzenci, kteří se dopustili trestných činů a přestupků, na něž se nevztahovaly hrdelní tresty. Starší systém totiž neznal dlouhodobé věznění, jež by pro městskou radu znamenalo výdaje na strážení a stravování vězňů. Pranýř jako místo hanby měl pro trestaného

trvalé důsledky ztráty cti, zbavoval ho plnoprávného postavení ve společnosti. Trestaný nemohl být například členem cechu, zastávat úřady v městské samosprávě a podobně. Nebylo proto divu, že poctiví měšťané se nechtěli znamenit potupy ani dotýkat, například řemeslníci odmítali opravovat pranýře. Potupnost trestu bývala někdy zdůrazňována dalšími symboly jako žlutým oblekem nevěstek, slaměným věncem, čelenkou z kohoutího peří, což vše symbolizovalo sexuální trestný čin nebo přestupek.

Ke kašperskohorskému pranýři se dochovalo několik zajímavých písemných zpráv. Jeho pořízení dokumentuje obecní písemnost z 13. července 1630, kdy se místnímu radnímu a řezníkovi Ondřeji

Dermaruliovi povolilo rozšíření jeho domu na náměstí s tou podmínkou, že dotyčný zaplatí veškeré kamenické práce na zhotovení kamenného pranýře. Rok vydání této listiny se shoduje s letopočtem vytesaným na hlavici pranýře. Další zmínky o pranýři jsou v knihách protokolů ze zasedání městské rady. Tak například v roce 1701 musel jistý muž, který ukradl pšenici, stát u pranýře i s pytlém kradeného obilí. V roce 1702 přivedl Pavel Lukš Marii Häuslerovou do jiného stavu. Dle rozhodnutí soudu zaplatil pokutu 10 zlatých. Protože se nechtěl ženit, musel poškozené dát rovněž 10 zlatých a zaplatit ještě další pokuty. Těmto dalším platbám se mohl vyhnout pokud by stál po tři neděle u pranýře před kostelem. Pokuty vyměřené Lukšovi se zdají poměrně vysoké, když si uvědomíme, že za pět zlatých byla tenkrát celá kráva. K roku 1736 se u kašperskohorského soudu zaznamenává zpráva o krádeži v Jelenově. Dva tamější osadníci ukradli vrchnímu králováckému rychtáři Schedelbauerovi ze sklepa čtyři kbelíky naplněné sádlem. Vzhledem k tomu, že zloději z ukradeného vrátili tři kbelíky, nehrozilo jim vězení, ale museli plně nahradit škodu. Kromě toho měli stát s poloprázdným kbelíkem u pranýře nebo se měli uvolit k darování čtyř funtů vosku na svíce pro kostel. Hříšníci se rozhodli pro druhý způsob trestu.

Kašperskohorský pranýř uvádějí často také lidové pověsti. Podle jedné z nich byla k pranýři připoutána cikánská dívka nespravedlivě obviněná jedním z místních měšťanů z krádeže. Zde u pranýře jí kat uřezal uši. Odtud tváří v tvář městu vykla zoufalá Cikánka svou kletbu. Trojí vypálení krovů a dešť o každém jarmarku měly postihnout měšťany za její neprávem vytrpěná muka.

PhDr. Vladimír Horpeniak

Padají nám památky

Nadpis tohoto článku není v žádném případě nadsázkou, ale odrazem zcela zřejmé skutečnosti. Kulturní památky nám padají, řítí a rozpadají se doslova před očima i v našem okolí. Více než symbolické bylo samovolné zřícení věže zámku v nedalekém Dolejším Krušci u Hartmanic před dvěma lety. Podobně smutnou událostí je náhlé odpadnutí téměř třetiny řezbovaného akantového oltáře sv. Jana Nepomuckého v arciděkanském kostele sv. Markéty v Kašperských Horách. Pádem se tato část památky značně poškodila a rozlámala se na několik kusů. Akantové oltáře hlavního kostela v Kašperských Horách, které vznikly

v roce 1720, jsou značně křehké nejen pro svou jemnou řezbu listů a rozvilin, ale také dlouhodobým působením dřevokazného hmyzu – červotoče.

V současné době hledá správa farnosti ve spolupráci s památkáři a restaurátory možnosti záchrany této ojedinělé památky, případně jejího restaurování. Hlavním problémem bude získání potřebných finančních prostředků i za okolností, že místní farnost je nyní silně zadlužená.

Rozvilinové neboli akantové oltáře byly oblíbené v době baroka. Tělo těchto oltářů nebylo tvořeno jako obvykle sloupovou architekturou, ale bohatou řezbou

akantových rozvilin nebo listů, do níž byly vkládány řezbované figury světců, andělů atp. Vznik a rozvoj akantových oltářů se klade do doby 1680 – 1750. Původ těchto oltářů se hledá v jižním Tyrolsku. Typ akantového oltáře si na počátku 18. století oblíbili také řezbáři v Kašperských Horách a okolí. Poměrně vzácné akantové oltáře tak můžete dodnes vidět v kostelech sv. Markéty a sv. Mikuláše v Kašperských Horách nebo také v sousedním Rejštejně v kostele sv. Bartoloměje. Pěkný, nedávno restaurovaný, akantový oltář je například ve farním kostele v Záblatí na Prachaticku.

V. Horpeniak

Téměř zapomenutý šumavák Josef Šafhauser

Jeho jméno, spolu s ostatními zasloužilými obyvateli Šumavy, najdeme navždy vytesané v jednom z kvádrů rozhledny na Javorníku. Málokdo však dnes už ví, kdo to byl ten Josef Šafhauser a čím si tuto poctu zasloužil. Zbývá tedy jen trochu připomenout dnešní generaci PROČ.

Narodil se v Sušici před 140 léty, 27. srpna 1871 v chudé rodině. Otec živil čtyři děti jako forman rozvážející šumavské sklo po tehdejší rakousko-uherské říši. Rozvoj železničních tratí jej o tuto práci připravil, a tak spolu s manželkou, pocházející ze šumavského Zhůří, pracovali pro sušickou sýrárnu. Syn Josef proto na studie nemohl ani pomyslet, a tak od čtrnácti let již pracoval jako písař u advokáta v Klatovech. Po dvou letech získává místo písaře u soudu v Sušici. Tam se již aktivně zapojuje do veřejného života ve Zpěváckém spolku sv. Václav, Řemeslnické besedě, Tělovýchovně-hasičské jednotě, Veřejné knihovně, divadelním souboru - zde získává první organizační zkušenosti. Byl i členem Bruslařsko-veslařského klubu, kde organizoval projíždky po Otavě a bruslení na kluzišti na Bělidle.

Ve svých třiceti letech, po složení patřičných zkoušek, se stává za podpory starostů sousedních obcí tajemníkem soudního okresu Kašperské Hory. Nejvlivnějším přímluvcem byl tehdy starosta Stachů farář Škopek a podle něj mu přátelé předpověděli, že nastávajícími starostmi, bude mít hlavu jako škopek. A měli pravdu! Šafhauserovým krédem pro celý život bylo "pracovati k povznesení jak kulturního tak hospodářského života v tomto zapadlém šumavském kraji". A skutečně, jak se dozvíte, zůstal mu po celý život věren.

Zakládá nové odbory NJP - Národní jednoty pošumavské - hlavně na stašsku, dřevařské družstvo v Nezdicích k posílení domácího zpracování dřeva, organizuje zemědělské, meliorační a ovocnářské kurzy, výsadbu stromů podél silnic. V mnoha šumavských obcích zřizuje vodovody, pořádá desítky národních slavností (táborů lidu), kde přednáší požadavky šumavských obyvatel k zlepšení jejich životních podmínek. Velice se zasloužil o stavbu nových silnic (Lazna - Javorník, Nezdice - Ostružno...) či o most přes Otavu na Paště. Za vznik mu vděčí i české školy v Nezdicích s pokrokovým řídícím a muzikantem Toupalíkem, v Malči, Kúsově, Šimanově,

Ostružně, Krušci, Srní... Velkou práci vykonal též pro české obyvatelstvo v Kašperských Horách. Jejich nepříznivou bytovou situaci, když Němci nechťeli, či báli se Čechům byty pronajímat, vyřešil založením Stavebního a bytového družstva v roce 1922. Pak společnou prací stavitelů Holečka a Grabingera ze Sušice a Macha ze Stachů bylo za rok osm bytů v Českém domě k dispozici. A jak už

to v životě bývá, první dva byty rychle obsadili ti, kteří stavbě nepřáli. A dobrou vůli Češi prokázali i tím, že jeden z bytů poskytli novému profesorovi místní německé reálky W. Gattermanovi. A v tom posledním z nich našel nový domov i náš Josef Šafhauser. Naproti Českému domu stávaly dva neobydlené domky. Po dobrých zkušenostech s umístováním dětí z kladenska v kašperskohorských rodinách k ozdravnému pobytu vznikl podnět (spolu s účetním místní Pošumavské záložny Bohdanem Týblem) k založení Českého dětského domova v těchto opravených domcích. Jejich zásluhou práci však zničil v květnu 1927 požár. Děti byly umístěny v domově německém, ale ne na dlouho.. Toto neštěstí vyvolalo potřebu stavby nového DD české okresní péče o mládež. Sbírkami a finančními dary byl postaven na spaleništi moderní domov s velkou zelinářskou zahradou, v němž nový domov našlo až dvanáct dětí, které navštěvovaly českou školu i cvičení v Sokole. Ten zde založil v roce 1920 jejich „otec“ Josef. Později bylo přistaveno další patro. Za války objekt sloužil jako nemocnice a dnes je zde rekreační zařízení. V plánu měl ještě stavbu Národního domu pro místní české spolky, ale to vše zmařila válka.

O jeho další neúnavné činnosti, jako byla snaha o železniční dráhu Sušice - Kašperské Hory - Vimperk, či stavbu hydroelektrárny na Čenkově Pile, by se mohly napsat další články. Vraťme se ale raději k jeho „majstrštychu“ nejznámějšímu, jak v úvodu zmíněno, ke kvádru s jeho vytesaným jménem na rozhledně Karla Klostermanna na Javorníku. Šumavský spisovatel byl jejím ideovým tvůrcem a Josef Šafhauser pak houževnatým a osamoceným budovatelem. Byl s manželkou 26. července 1914 na Javorníku přítomen ustavující schůzi ke stavbě rozhledny, která však skončila neslavně vyhlášením mobilizace. Proto

ihned po válce svolal na Javorník tábor lidu, kde byl ustaven Výbor pro stavbu rozhledny, jehož se stal předsedou. Pouze s několika místními nadšenci a učiteli okolních škol sháněl finanční prostředky, různá povolení, dojednával půjčky a dary, sháněl potřebný materiál a vytrvale překonával množství překážek od nepřejících. Ale vytrval po celých dvacet let. Dokázal by to někdo dnes? Velmi mu v závěru snažení pomohl tehdejší starosta města Sušice, člověk stejného ražení Jan Seitz, který přesvědčil místní odbor KČST k podpoře této stavby. Také prosadil dodání žulových kvádrů se jmény těch nejzasloužilejších. Šafhauser si však nepřál uvedení jmen těch ještě žijících, ale neuspěl. Přesto jeho jméno by si zasloužilo vytesání ve zlatě. A ty dnes, spolu s kvádry věnovaných okolními obcemi, jsou svědky nesmírné obětavosti a lásky k rodnému kraji.

A tak sušický stavitel Karel Hura po rozhledně na Svatoboru odevzdal po dvouměsíční práci „bílou panenku s červeným kloboučkem, jež svítí nad lesy“ 28. srpna 1938 všem milovníkům Šumavy. Josef Šafhauser, bez něhož by ta „bílá panenka“ nestála, ve svém uvítacím projevu poděkoval všem, kteří mu pomohli v tak dlouho trvajícím díle. K plánované stavbě chaty pod rozhlednou již nedošlo, protože zase přišla válka.

O rozhlednu se pak dlouhá léta vzorně starala rodina V. Voldřicha, o čemž svědčí zápisy v dochované návštěvní knize. Její budovatel trávil léta aktivního důchodu v Praze, ale často na Javorník za přáteli a „svou bílou panenkou“ rád zajížděl. Naposledy v roce 1958, při dvacátém výročí jejího otevření, se s ní zápisem do návštěvní knihy navždy rozloučil. Za tři měsíce, ve věku 87 let, tento vzácný muž, který naplnil celý svůj život pro veřejné blaho, zemřel. A tak právem je dodnes Čestným občanem obce Javorník.

A na závěr mého povídání si přečtete ještě jeho upřímné vyznání: „Měl jsem jen lítost, že za všech viditelných plodů mé práce, zmocnil se v roce 1938 nenasytný německý „bumbrlíček“ a to jak družstevního Českého domu, tak dětského domova, z něhož si vytvořil nemocnici, ba i rozhledny, jako vojenské pozorovatelny na celou řadu let neblahého protektorátu. Ale věčná spravedlnost, ve kterou jsem stále věřil a věřím a která se i v památném roce 1945 dostavila, protože přijít musela, vrátila vládu nad naší vlastí opět v ruce našeho národa, a tak i „mé“ stavební objekty slouží nyní opět tomu, pro koho byly postaveny, totiž českému lidu. Kéž je mu to požehnáno!“

Emil Kintzl

Vzpomínka na školní léta

Školní rok začíná každoročně 1. září a ani ten letošní nebyl výjimkou. Jsem však přesvědčen, že většina současných žáků se moc netěšila na návrat do školních lavic. A jistě to nebylo jen proto, že je čeká deset měsíců jejich „práce“ – tzn. učení, ale také proto, že počasí o prázdninových měsících nebylo to pravé letní. Zvláště červenec skoro celý propršel. Naopak v září bylo nádherné počasí a tento měsíc jistě více lákal žáky k pobytu v přírodě než ve školních lavicích.

Nebylo tomu jinak ani za našich mladých let – na konci 40. a v počátku 50. let 20. století. Jednu zvláštnost však naše začátky školních let měly. Těšili jsme se na brigády (sběr brambor či lnu), při kterých jsme vždy nejméně 2 týdny strávili mimo školní lavice. Při brigádách jsme samozřejmě

museli pracovat a dosáhnout co nejlepších výsledků, ale nebyla nouze ani o legrační zážitky. Ty jsme si vytvořili sami při práci (např. bramborovou válku) a nebo se o ni postarali naši pedagogové. V těchto žertech vynikal pan učitel Josef Bártík, který měl vždy připravené velmi pěkné programy. Při pracovních přestávkách nás například zaujal svými kouzly s kartami či jinými předměty. Pro tzv. siláky připravil soutěž, kdo udrží déle v jedné nebo v obou rukách cihlu atd. Brigády se konaly vždy mimo Kašperské Hory – v osadách Červená, Palvínov u Hartmanic či v okolí Srní. Pro nás to byly zájezdy a zároveň poznání nových oblastí – mnozí z nás se tam ani jinak nedostali.

Od podzimu jsme se těšili i na jarní měsíce. To jsme opět nejméně 14 dnů strávili na

jarních brigádách při vysazování lesních stromků. Opět jsme byli mimo Kašperské Hory, např. v oblasti Vysoké Mytě u hajného pana Kozla na Puchingrově dvoře a v blízkém okolí. I na těchto lesních brigádách jsme zažili mnoho veselých příhod a zábavy, které nám pomáhaly překonat únavu po práci. Opět nás bavil pan učitel Bártík svými kouzly. A když přestala kouzla, začínal zpěv, což byla opět velmi silná stránka pana učitele, neboť vedl i velmi početný pěvecký, recitační a divadelní kroužek při základní škole. O zájezdech a vystoupeních tohoto kroužku by se popsala nejedna stránka. Do tohoto souboru jsem se osobně nikdy nekvalifikoval, neboť můj hlas a pěvecký talent nesplňoval požadovanou úroveň. Proto ponechám případné vyprávění na svých vrstevnících, kteří se zúčastnili různých vystoupení v blízkých i vzdálenějších městečkách a vesnicích.

Končím tedy vzpomínku na školní léta na konci 40. a v počátku 50. let minulého století. Zvláště pak vzpomínám na pana učitele Josefa Bártíka. Ještě musím zdůraznit, že pan učitel při vyučování vyžadoval maximální pozornost žáků, čehož dosáhl svým vystupováním. Vždy měl respekt i u hyperaktivních žáků. Vážili jsme si pana učitele i proto, že mimo školu na lyžích či na brigádách vystupoval vždy jako dobrý rádce a dovoluji si napsat, že i jako starší kamarád. Na lyžích se mi vybaví jeho oblíbené telemarky i jeho celkově dobrá jízda. A na co bych nerad zapomněl byl jeho typický podpis v žákovské knížce či na písemné práci.

Vzpomínal bývalý žák ZŠ v Kašperských Horách

František Kortus

Pěvecký kroužek ZŠ v Kašperských Horách r. 1949 vedený panem učitelem Bártíkem

Celoroční školní projekt „Žijeme zdravě“

Pokračování ze str. 5

do něj zapojí. Už teď sledují informační nástěnky ozdobené jejich plakáty k daným tematickým částem. Potěší nás i zájem rodičů a veřejnosti.

Paralelně projekt probíhá i v partnerské škole v Istanbulu. Děti si navzájem budou vyměňovat informace, což bude jistě obohacující a motivující prvek.

Doufáme, že „žít zdravě“ naši žáci nepřestanou s koncem školního roku, ale že si získané zkušenosti a poznatky ponesou dál do života. Tím by projekt splnil svůj cíl.

Miroslava Melicharová a Jiřina Helíšková

Nástěnka k projektu „Žijeme zdravě“

Ohlédnutí za letošní atletickou sezónou

Letošní běžecká atletická sezona pomalu končí, a tak bychom vás rádi informovali, jak to běhalo sourozencům Chladovým.

Martin se už tradičně může pochlubit výbornými výsledky. Všechny zhruba 30 závodů odběhl tak, že **vždy stál na bedně s plackou na krku.** Největší váhu má ovšem ta z Mistrovství České republiky

v Ostravě, kde se stal už podruhé mistrem republiky ve své kategorii. A právě pro své vynikající výsledky byl nominován na mezinárodní běžecké závody na dráze, kde obsadil krásné 3. místo.

Ani Evina neklamala, byť nedosahuje výsledků svého bratra. Přesto **na Mistrovství České republiky v Ostravě**

obsadila ve velmi silné konkurenci pěknou 8. příčku. Také v ostatních závodech skončila vždy na předních místech.

Co víc dodat? **Přejme Martinovi i Evě, aby jim to stále dobře běhalo a dobře reprezentovali své město.**

Jana Skýpalová

Setkání na Rokytě

Dne 20. 9. 2011 proběhla další z řady akcí pořádaných u příležitosti oslav 20. výročí založení Národního parku Šumava. Spolu s dětmi z dětských domovů, z mateřských a základních škol jsme se tentokrát sešli ve venkovním areálu Informačního střediska na Rokytě. V průběhu plnění různých úkolů si děti užily spoustu legrace, protáhly svá tělíčka a dozvěděly se mnohé zajímavosti o přírodě Národního parku Šumava. Tímto děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další spolupráci.

Referentky IS a SEV
NP a CHKO Šumava
Kašperské Hory

Kulturní program – podzim

22. 10. – S čerty nejsou žerty

Divadelní pohádka v podání ochotnického divadelního spolku Schody ze Sušice, místní kino v 19:00 hod.

31. 10. – O Balynce, dobrém štěněti

Divadelní představení v podání Karlovarského hudebního divadla v Horském klubu. Představení nejen pro děti. V 9:00 hod. pro ty nejmenší a v 10:15 pro větší děti.

11. 11. – Pietní akt

V 11:00 hodin u památníku Obětem světových válek před Základní školou v Kašperských Horách.

16. 11. – Saxána a lexikon kouzel

„Máš-li mamku čarodějku, dej si pozor, s čím si hraješ.“

Tři sta let po škole! Tak zněl ortel vynesený před mnoha a mnoha lety nad Saxánou, studentkou čarodějnické školy v Říši

pohádek, která utekla do světa lidí za svou první láskou Honzou Bláhou. Saxána nyní žije normálním životem v krásné rodinné vile se svým manželem Janem, dcerkou Saxánkou, bláznivou tetou Irmou a strýcem Evženem. Na co ale úplně zapoměla, je půda skrývajících tajemství o jejím předešlém čarodějnickém životě. Rodinná komedie Václava Vorlíčka. Místní kino, školní představení.

27. 11. – Tradiční vánoční trhy

V předsálí kina tradiční vánoční trhy, rozsvícení vánočního stromčku před kinem, zvonkový průvod a psaní dopisů Ježíškovi. Zahraje skupina Druhý pokus. Bližší informace na plakátech.

30. 11. – Strom života

Texas, 50. léta minulého století. Jack O'Brien si prošel dětstvím plným her a krásné nevinnosti. Dospívání mu však přináší rozčarování a vztah s jeho otcem,

který by mu pomohl tímto nelehkým obdobím projít, je dosti komplikovaný. Jack je ztracenou duší v moderním světě, která si klade řadu otázek a snaží se v životě zorientovat. Kde je pravda? Co je věčnost? Jak vznikl život...

Hvězdně obsazený snímek je poctou životu, přírodě a světu kolem nás, jenž se nám odhaluje jako symfonie. Postupně, obraz po obrazu nám přináší epický a dokonalý příběh, který je aktuální dnes stejně jako před více než půl stoletím. Strom života získal na MFF v Cannes hlavní ocenění, Zlatou palmu, pro nejlepší film. Místní kino v 19.00 hodin.

18.12. Betlémské světlo

15:00 - dojde k rozdávání betlémského světla, svíčky s sebou. Vystoupí Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů. Bližší informace na plakátech.

PODZIMNÍ PROGRAM ARCIDĚKANSTVÍ SV. MARKÉTY

Neděle 30. 10

v 15 hod. v chrámu sv. Mikuláše

– meditativní večer na památku našich zesnulých. Účinkuje Komora Svatoboru ze Sušice.

Středa 2. 11

v 17 hod. v chrámu sv. Mikuláše

– dušičková mše sv. Bude zajištěn mikrobusem z náměstí. Doporučený příspěvek 20 Kč. Odjezd v 16.30 h.

Pátek 26. 11

v 13.30 hod. v DPS

– tvorba adventních věnců. Doporučený příspěvek 50 Kč.

Sobota 26. 11

v 19 h ve farním sále

cestopis „Jak se žije v Uzbekistánu a Kyrgystánu?“

Neděle 27. 11

v 9.30 hod.

mše sv. pro rodiny s dětmi a s žehnáním adventních věnců.

v 17 h v parčíku před kinem

– žehnání a rozsvícení vánočního stromčku a zahájení soutěže „Nejhezčí adventní hvězda“.

Pondělí 28. 11

v 17 h ve farním sále

– „Čaj o páté“ – setkání představitelů organizací.

Neděle 4. 12

v 9.30 h v chrámě sv. Mikuláše

slavnostní mše sv. Bude zajištěn mikrobusem.

Pondělí 5. 12

v 11 h v kině

– loutkové divadlo „Vánoční příběh“ pro školáky.

Sobota 10. 12

v 16 h ve farním sále

slavnostní adventní večer se zajímavým kulturním programem a mariánskou nadílkou.

Více informací:

tel. 731625990

farnostsusice@seznam.cz

Programy pro veřejnost IS a SEV NPŠ Kašperské Hory

7. 12. 2011 – 16.00 až 20.00 hod.

Předvánoční tvořivá dílna

Při šálku dobrého čaje si společně vyrobíme zajímavé dárky pod stromček, tentokrát to budou například textilní zvířátka a drobnosti z korálků a poslechneme si pěkné písničky.

Cena programu: 20,- Kč

14.12. 2011 – 18.00 až 20.00 hod.

Historie sklářství na Šumavě

Poutavé vyprávění o historii šumavského sklářství a o tajích výroby skleněných vinutých perel s ukázkami.

Přednášející: Jana Wudy

Cena programu: 10,- Kč

Před 110 lety se „narodil“ vysavač

V roce 1901 si nechal anglický konstruktér Huber Cecil Booth patentovat první vysavač. Úklid domácností, do té doby spoléhající prakticky výhradně na košťata a mokré hadr, tak před 110 lety dostal zcela novou dynamiku. Dnes si úklid bez vysavače nedokážeme představit a jen v ČR je jím vybaveno přes 90 % domácností.

„Traduje se, že Booth na svůj vynález přišel, když se účastnil předvádění nového způsobu čištění železničních vagonů na nádraží St. Pancras v Londýně,“ vypráví Roman Tvrzník, generální ředitel kolektivního systému ELEKTROWIN. „Systém spočíval na principu odfukování prachu ze sedadel a Booth si uvědomil, že by bylo daleko praktičtější prach vysávat než ho pouze rozptýlit do prostoru.“ Hned po návratu domů se pustil do práce na svém budoucím patentu. Před ústa si přiložil kapesník, sklonil se k podlaze a nasál vzduch. Na kapesníku se mu uchytil prach, a tak se Booth pustil do práce.

O rok později – 25. 2. 1902 – už si založil společnost Vacuum Cleaner Co. Ltd. a začal vyrábět vysavače ve velkém. Tehdy měly vysavače ještě podobu nepojízdného stroje s dlouhou hadicí a sací hlavicí. Už o 4 roky později však Booth přichází s přenosným vysavačem, ale tentokrát již nebyl první. O pár týdnů jej totiž předstihla americká firma Chapman a Skinner.

„Masově pak začaly domácnosti vysavače používat ve 20. letech dvacátého století,

kdy společnost Electrolux uvedla na trh finančně dostupný Model V. V té době se také pro vysavač začalo vžívat paralelní pojmenování lux,“ dodává Roman Tvrzník.

Ačkoliv některé historické modely vysavačů patří mezi sběratelské kusy, většina z nich poté, co doslouží, žádnou hodnotu nemá. Roman Tvrzník upozorňuje, že vysloužilé vysavače by měly putovat do sběrných dvorů k recyklaci. „Vždyť ekologickou recyklací vysavače můžeme opětovně využít 1,3 kilogramů železa, 0,9 kilogramu neželezných kovů (např. měď) a 4,2 kilo plastu,“ vysvětluje. „Z jediného vysavače tak může vzniknout například 400 hřebíků nebo 170 plastových lahví.“

Více informací najdete na www.elektrowin.cz.

ELEKTROWIN a.s., je největším kolektivním systémem zaměřeným na zpětný odběr vysloužilých elektrospotřebičů v České republice. Od svého založení v roce 2005 již zrecykloval více než 110 000 tun vyřazených

elektrospotřebičů. Společnost zajišťuje sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu. Zaměřuje se na chladicí zařízení, velké a malé elektrospotřebiče, elektrické a elektronické nástroje. Společnost je nezisková, jejími akcionáři jsou přední výrobci velkých a malých domácích spotřebičů. Sběrnou síť tvoří téměř 1000 sběrných míst v 800 městech a obcích, 2600 provozoven posledních prodejců a mobilní svozy ve více než 4000 obcích.

Pro více informací, prosím kontaktujte:

David Laňka, Bison & Rose

Email: david.lanka@bisonrose.cz

Tel.: 777 755 604

(PR)

Dlažby Obklady Plánička Plánice

Prodej keramických obkladů a dlažeb

TRVALE NÍZKÉ CENY !!

Kompletní dodávka zboží včetně obkladačských prací

Možnost zdarma dopravit zakoupené zboží k zákazníkovi

Tel: 376 394 264

Mob: 737 733 022

E-mail: milan.planicka@seznam.cz

Po-Pá: 7-17 hod.

So: 7-12 hod

Řešíte své finance?

Chcete ušetřit, vydělat, zhodnotit nebo investovat své peníze?

Řešíte budoucnost, důchod?

Máte dobře nastavené smlouvy k zajištění života, úrazu?

Přemýšlíte o hypotéce, úvěru?

Nabízíme komplexní služby v tomto oboru.

Mgr. Martina Nová
Finanční poradkyně

Allfinanz, a.s.

Telefon (+420) 387 202 517
Fax (+420) 386 350 279
Mobil (+420) 775 211 910
E-mail martina.nova@ovbcr.cz
Internet www.ovb.cz

Krajinská 38
370 01 České Budějovice

ÚKLIDOVÁ FIRMA

Nemáte kdy uklidit?
Můžeme to zařídit.
Uklidíme jedna radost,
ubude Vám jedna starost.

Úklidová firma MOPIK

Specialista na úklidové práce a služby

- úklid chalup a domácností
- pravidelný, jednorázový
- mytí oken, čištění koberců a čalounění
- žehlení prádla

Mobil: 607 722 565

Irena Paulínová

E-mail: i.mopik@seznam.cz

Vimperská 233, Kašperské Hory, 341 92

HOTEL ŠUMAVA ***

Zajistíme pro Vás: svatební hostiny, zahradní slavnosti, párty všeho druhu dle vašeho přání s možností využití ubytovacích kapacit hotelu a doplňkových služeb wellness centra, zahradní koliby, multifunkčních kurtů, golfového trenažeru, posilovny, venkovního bazénu a další.

Více informací naleznete na www.zsmv.cz

nebo na tel. číslo: +420 376 582 421

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Hotel Šumava

341 92 Kašperské Hory 375

e-mail: sumava@zsmv.cz

www.zsmv.cz

HOTEL ŠUMAVA ***

MÜLLER
REALITY/IMMOBILIEN

Kanceláře: KLATOVY a KAŠPERSKÉ HORY

JSME TU PRO VÁS JIŽ DVACET LET

ZARUČUJEME SLUŠNOST, ZKUŠENOST A KOMPLETNÍ SERVIS S ÚSCHOVOU KUPNÍ CENY NEMOVITOSTI PROSTŘEDNICTVÍM NOTÁŘE NEBO ADVOKÁTA.

přijďte se nezávazně poradit o koupi nebo prodeji

vaší nemovitosti do našich kanceláří

V KLATOVECH A V KAŠPERSKÝCH HORÁCH.

KANCELÁŘ KLATOVY

náměstí Míru 154

mob.: 602 145 068 / 602 145 069

tel.-fax: 376 317 240

e-mail: klatovy@muller-reality.cz

KANCELÁŘ KAŠPERSKÉ HORY

náměstí 184

mob.: 602 145 067 / 724 834 692

tel.-fax: 376 528 626

e-mail: kasperky@muller-reality.cz

www.muller-reality.cz

REALITY MÜLLER – nemovitosti k bydlení i rekreaci NA ŠUMAVĚ